

NIEUWSBRIEF 'DE TIJD GERITST'

VERPLEEGHUIS OUDSHOORN

INFORMATIE VOOR BETROKKENEN BIJ HET PROJECT 'DE TIJD GERITST'

Redactie: Peggy van Hemessen, coördinator dagbesteding Uitbureau

Nummer **5** Datum 8 februari 2018

Via deze nieuwsbrief brengen wij u op de hoogte van het bijzondere project 'De tijd geritst'. Scholieren van het Wellantcollege komen alweer voor het achtste jaar in contact met bewoners van Oudshoorn.

Donderdag 8 februari, de dag van de vierde gesprekken, de tweede van drie waarin de persoonlijke onderwerpen van de bewoners centraal staan. En het ging vandaag over: Vakantie, vrije tijd, kosten zijn, werk, kinderen en kleinkinderen en ballet. Ook voor deze onderwerpen hebben de leerlingen zelf de vragen gemaakt en je ziet dat dit steeds makkelijker gaat.

Bij de voorbereiding werd er dan ook hard gewerkt en de leerlingen hadden er duidelijk zin in. Een bewoner gaat in gesprek met een nieuwe leerling. Soms komt een leerling niet tot zijn recht binnen een project en moet je besluiten dat stoppen beter is dan doorgaan.

En bij de gesprekken kwam de herkenning, een aantal bewoners herkennen "hun" leerling.

Bij het halen werd er tegen een bewoner verteld dat er een meisje op hem zat te wachten, waarop de bewoner antwoordde: "Nou dat gebeurt ook niet elke dag!"

Mooi was het om te zien dat er gelijk gepraat werd, er was amper tijd voor koffie/thee met deze keer speculaas.

Een bewoner gaf als antwoord op de vraag of we hem wat mochten vragen: "Als het niet te moeilijk is en het niet om geld gaat".

Over werk ging het en vooral wat iemand had gedaan: de bewoner in kwestie was directeur geweest, hij vertelde dat hij genoot van het leiding geven en zijn werknemers stimuleren.

Een andere bewoner vertelde over zijn vakantie, uiteraard op een boot, want dat kan niet anders als jezelf in de botenbouw zit. Zijn boot heette de AS 1, gewoon Amsterdamse Sleepboot 1. Hij voer er zelfs mee tot aan de Franse grens.

En hij was trots op zijn boot. "Een mooi plekkie", zo noemde hij het.

Een andere bewoner vertelde over haar beroep en passie: ballet. Laat nou haar leerling ook op ballet hebben gezeten, weliswaar kleuterballet, maar een kniesoor die daar op let. En het ging bij die twee over ballettermen: pas de deux en pas de bourrée. Dat laatste werd wel even opgezocht op de telefoon, waarop de bewoner bewonderend zat te kijken, dat dat zo maar kon! En over ballet liften was duidelijkheid: "Alleen een vent kan liften".

Maar over een ding waren ze het eens, op vakantie moet je genieten en dat dat in kleine dingen zit werd al gauw duidelijk: lekker even weg van alle zorgen en uitrusten zo vertelde de ene bewoner. De andere bewoner ging graag uit eten op vakantie, want koken in een caravan bleef maar behelpen.

En een andere bewoner genoot gewoon van de zon en het mooie weer.

Een vierde bewoner vertelde over zijn vakantie in Thailand, waar hij meermalen was geweest en over de bijzondere mensen die hij had ontmoet in dat land en wat hij uiteraard daar had gezien.

Vakantie was vandaag een populair onderwerp. Ging de ene bewoner met de caravan op vakantie, de ander ging naar haar dochter op Aruba!

En een bewoner vertelde over haar bijzondere baan: koster in de kerk.

De leerling had zich goed voorbereid, even opgezocht wat koster nou precies was en in welke kerk haar bewoner nou koster was geweest.

Een van de gesprekken ging over kinderen. Ze was trots op haar kinderen en blij met hen, zo vertelde een bewoner, maar het was ook fijn als ze op bed lagen: dan zat ze lekker met een kop koffie op de bank en nam ze met haar man de dag door.

Een leerling had het met zijn bewoner over het breien en breiwerk en wat ze dan allemaal maakte. De bewoner vertelde over haar truitjes en vesten, voor de kinderen en later voor het Rode Kruis.

Fotograaf

Kees, onze eigen fotograaf kwam terug om een nieuwe groepsfoto te maken van de kanjers en een nieuwe foto van de nieuwe leerling met zijn bewoner.

Omdat het volgende week Valentijnsdag is hadden we een Valentijns attentie voor de leerlingen.

Hierop stond het volgende gedicht:

Oud en jong.....

*Twee mensen, die stralen,
die zoveel vertellen, die zoveel verhalen.
De oude mens spreekt van een werkzaam
leven.*

*De jonge mens is nog vol vertrouwen,
en weet nog niet, wat het leven kan
geven.*

*De oude mens weet wat de inhoud van
het leven is:*

*Soms moeilijk, soms zwaar,
maar hopelijk ook met geluk.*

*De jonge mens nog zo heel erg aan het
begin.*

Dit leventje kan nog niet stuk.

*Beide handen ineen geeft nog meer
glans, aan het leven van allebei.*

*De oude en de jonge mens gaan zoals het
hoort:*

Zij aan zij.....

*Bedankt dat jullie naar onze verhalen
luisteren!*

*Bewoners Verpleeghuis Oudshoorn
Liana en Peggy*

Het volgende gesprek, op donderdag 15 februari is alweer het laatste gesprek van deze editie.

Een mooie uitspraak van een bewoner
*kijk op het leven: kalm, rustig en
bedaard..*